

er Eksempler og Eksempler bevise ikke noget afgørende, og jeg giver selvfølgelig de Herrer Ret i, at noget fuldkommen sikkert kan man ikke naa ved Eksempler, men paa den anden Side har jeg taget disse Eksempler ganske tilfældigt fra enkelte Kommuner, om hvilke jeg forud intet vidste, og ved Undersøgelse af disse har jeg faaet disse Resultater, hvoraf jeg har plukket nogle enkelte ud. Jeg kan naturligvis stille hele dette Materiale til et kommende Udvalgs Raadighed, som da nærmere vil kunne undersøge det. Der kan være Eksempler i modsat Retning, hvor Herregaarden har saa fortrinlig Drift og saa gode Bygninger, at den vurderes forholdsvis højt, men det er Undtagelsestilfælde. Reglen er, at denne Skatteform rammer de smaa og begunstiger de store. Det er saaledes, at Adgangen til Jord i Virkeligheden for den Del af Skattens Vedkommende, som vedkommer Ejendomsskylden, betales billigere, jo større Ejendommene ere, dyrere, jo mindre Ejendommene ere. Og det maa da i Virkeligheden, hvis denne Overgang fortsat foregaar, betragtes som en Art Gave til de store Ejendomme paa de smaa Ejendommers Bekostning, en Art Gave, som ingenlunde er ringe. Regner man, at en Ejendom faar sin Skat til Kommunen nedsat fra omkring 2,000 Kr. til omkring 1,300 Kr., som det gælder i et af disse Tilfælde, er en saadan Skattelettelse paa omkring 700 Kr. dog altid det samme værd som 10—12,000 Kr. i konstant Forøring, maaske mere. Det er vanskeligt at angive et bestemt Beløb, men man kan sige, at det er et ikke helt ringe Beløb, der paa den Maade ydes vedkommende Ejendom, og det bør tilføjes, at da Kommuneskatten er voksende, er det en stadig voksende Gave, som paa den Maade bliver given vedkommende Ejendomme, ved at de blive beskattede under en Skatteform, som i saa høj Grad begunstiger dem.

Naturligvis er der ved Ejendomsskylden Fordele. Der er blandt andet den Fordel, at adskillige Ejendomme, som hidtil have været satte i lavt Hartkorn, fordi det er nyopdyrkede Ejendomme eller Ejendomme, som have faaet en stærkt forøget Værdi ved Stationsanlæg og andet lignende, rammes retfærdigere ved Ejendomsskylden, end de ere ramte ved Hartkornsskatten. Det er jeg ikke blind for, men jeg føler mig overbevist om, at tager man Landet som Helhed, er den Bevægelse i retfærdig Retning, som her foregaar, grumme ringe i Sammenligning med den

Bevægelse i uretfærdig Retning, som vilde foregaa, hvis man til Foraaret gik over fra Hartkornsskat til Ejendomsskyld indenfor Kommunerne.

Det Forslag, vi her stille, vil intet foregribe, det vil kun betyde, at man holder Spørgsmaalet aabent til de kommende Forhandlinger, og det vil betyde, at man til Foraaret undgaar at gøre Skatterne i Danmark uretfærdigere, end de i dette Øjeblik ere. Jeg gaar da ud fra, at alle Tilhængere her i Tinget af en demokratisk Udvikling, alle, der i den Forstand staa paa den almindelige Valgrets Grund, at de ogsaa ønske vor Lovgivning omdannet i demokratisk Retning, ville være med til Bestræbelsen for at gennemføre denne Ordning paa et Punkt, hvor Skattelovene af 1903 sikkert have virket uretfærdigt.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Indbetaling i Statskassen af en Del af Politikassernes Midler.

Paa Formandens Forslag valgtes: Markvorsen, Carl Hansen, Moltesen, Effersee, Bjerre, N. C. Jensen, Chr. Rasmussen, H. Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds), Stauning, Slengerik, Lars Hansen, Leth-Espensen, Christiansen, Neersø og Frøkjær.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

Paa Formandens Forslag valgtes: L. Rasmussen (Ribe Amts 4de Valgkreds), Kvist, R. Nielsen, Hauge, Stauning, K. Pedersen og Johan Knudsen.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Valg af et Medlem til Udvalget for Andragender.

Paa Formandens Forslag valgtes: K. J. Møller.